

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžo/66/2016
Identifikačné číslo spisu: 6015201309
Dátum vydania rozhodnutia: 23.05.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Kováčová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:6015201309.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Kataríny Benczovej a JUDr. Jozefa Hargaša v právnej veci žalobcu: mjr. Mgr. Q. V., nar. XX. H. XXXX, bytom R., XXX XX I., zastúpeného advokátom JUDr. Ivom Osvaldom, so sídlom AK Trhová 1, 960 01 Zvolen proti žalovanému: Okresné riaditeľstvo PZ v Žiari nad Hronom, M. Chrásteka 123, 965 01 Žiar nad Hronom o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. ORPZ-ZH-VO-8-005/2015-PK zo dňa 26. augusta 2015 o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/181/2015-64 zo dňa 24. marca 2016, v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/181/2015-82 zo dňa 18. mája 2016 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/181/2015-64 zo dňa 24. marca 2016, v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/181/2015-82 zo dňa 18. mája 2016 potvrdzuje.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom č. k. 24S/181/2015-64 zo dňa 24. marca 2016 Krajský súd v Banskej Bystrici zrušil rozhodnutie žalovaného č. ORPZ-ZH-VO-8-005/2015-PK zo dňa 26. augusta 2015 podľa § 250j ods. 2 písm. d) OSP a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Žalovaného zároveň zaviazal povinnosťou nahradiť žalobcovi trovy konania v celkovej výške 546,62 Eur.

Žalobca sa žalobou domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného Okresného riaditeľstva PZ v Žiari nad Hronom, M. Chrásteka 123, 965 01 Žiar nad Hronom č. ORPZ-ZH-VO-8-005/2015-PK zo dňa 26. augusta 2015, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie riaditeľa odboru poriadkovej polície Okresného riaditeľstva PZ v Žiari nad Hronom, ktorý disciplinárnym rozkazom č. 7 zo dňa 05. augusta 2015 uložil podľa § 53 ods. 1 písm. b) zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru

väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície žalobcovi disciplinárne opatrenie - zníženie služobného platu o 10 % na dobu troch mesiacov za disciplinárne previnenie podľa § 52 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. v znení neskorších predpisov.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca namietal zaujatosť riaditeľa OR PZ v Žiari nad Hronom z dôvodu, že podal podnet na začatie disciplinárneho konania a zároveň rozhodoval vo veci ako odvolací orgán, táto námietka nebola dôvodná. Služba podľa zákona č.73/1998 Z. z. je ovládaná princípom nadriadenosti a podriadenosti, ktorá zásada sa vo vzťahu k disciplinárnemu konaniu premieta do ustanovenia § 50 zákona č.73/1998 Z. z., podľa ktorého nadriadení môžu podriadeným policajtom v rozsahu svojej právomoci udeľovať disciplinárne odmeny a ukladať disciplinárne opatrenia. Žiadne ustanovenie citovaného zákona nevyklučuje nadriadeného policajta z jeho disciplinárneho oprávnenia voči podriadenému policajtovi, pričom vecnú právomoc riaditeľa OR PZ v Žiari nad Hronom vymedzuje ustanovenie § 243 ods.1 zákona č.73/1998 Z. z. Na konanie podľa zákona č.73/1998 Z. z. sa všeobecný predpis o správnom konaní, zákon č.71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „Správny poriadok“) nepoužije. Námietka žalobcu na ustanovenia OSP vo vzťahu k tvrdenej zaujatosti neobstála s dôvodu, že zákon č. 73/1998 Z. z. je predpisom verejného práva a OSP nemá v žiadnom prípade vo vzťahu k zákonu č. 73/1998 Z. z. postavenie *lex generalis*.

Krajský súd považoval námietku, podľa ktorej je napadnuté rozhodnutie a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu nezákonné z dôvodu, že záver o disciplinárnom previnení vyslovil oprávnený orgán už pri začatí disciplinárneho konania, za nedôvodnú. Mal za to, že predmetný záznam č. ORPZ-ZH-OOP-413-003/2013 zo dňa 30. júla 2015 bol žalobcovi doručený toho istého dňa a zároveň začalo disciplinárne konanie podľa § 235 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z. z. Doručenie oznámenia o začatí disciplinárneho konania nebolo rozhodnutím, ktorým by bol žalobca uznaný za vinného zo spáchania disciplinárneho previnenia ani mu neuložilo disciplinárne opatrenie. Oznámenie o začatí disciplinárneho konania malo za následok vedomosť obvineného z disciplinárneho previnenia, jeho prostredníctvom sa dozvedel, čo mu bolo kladené za vinu a z akých dôvodov.

Podľa krajského súdu bolo nesporné, že žalobca v čase svojej pracovnej neschopnosti počas trvania služobného pomeru a v rámci povolených vychádzok vykonal mimo miesta svojho trvalého bydliska skúšku z predmetu Základy filozofie II. na Právnickej fakulte Univerzity Mateja Bela v Banskej Bystrici, pričom oprávnený orgán rozhodujúci v disciplinárnom konaní si zaobstaral vyjadrenie, resp. stanovisko Sekcie personálnych a sociálnych činností a osobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, z ktorého v ďalšom konaní vychádzal. Nesúhlas žalobcu s takýmto stanoviskom, na ktorom konajúce disciplinárne orgány založili svoje rozhodnutie, nespôsobuje nezákonnosť rozhodnutia a žalobca dôkaz opaku v konaní nepredložil. Vo vzťahu k návrhu na vykonanie znaleckého dokazovania a preskúmanie stanoviska MUDr. B., ktoré oprávnený orgán odmietol, krajský súd uviedol, že dokazovanie vedie disciplinárny orgán, ktorý zároveň rozhoduje, ktoré z dôkazov vykoná a svoje zistenia premietol do disciplinárneho rozkazu. Táto námietka žalobcu nebola dôvodná.

K námietke týkajúcej sa porušenia zákona č. 328/2002 Z. z., ktorým je upravené sociálne zabezpečenie policajtov, krajský súd uviedol, že predmetom disciplinárneho konania neboli otázky sociálneho zabezpečenia, MUDr. B. nevykonával posudkovú činnosť v zmysle ustanovenia § 85 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z. z. Zaujatie stanoviska nie je posudkovou činnosťou podľa zákona č. 328/2002 Z. z. V tomto smere námietka žalobcu neobstála. Plnenie povinností nadriadeného policajta podľa § 49 nebolo operatívnou kontrolou podľa citovaného nariadenia. V konečnom dôsledku išlo o podnet nadriadeného na začatie disciplinárneho konania, ktorého dodržanie prípadne nedodržanie formy nemohlo spôsobiť nezákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Krajský súd k námietke, podľa ktorej disciplinárne opatrenie bolo uložené po 30-tich dňoch odo dňa, keď sa o disciplinárnom previnení dozvedel ktorýkoľvek z nadriadených a teda došlo k porušeniu ustanovenia § 57 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. Krajský súd mal za to, že o disciplinárnom previnení rozhodol prvostupňový disciplinárny orgán dňa 5. augusta 2015. Pre plynutie lehoty ustanovenej v tomto paragrafe bolo rozhodujúce, kedy sa nadriadený o disciplinárnom previnení reálne dozvedel a nie

okamih, kedy mal podozrenie, že k disciplinárnemu previneniu mohlo dôjsť. Prvou relevantnou informáciou obsiahnutou v administratívnom spise o tvrdenom porušení liečebného režimu je potvrdenie Univerzity Mateja Bela v Banskej Bystrici doručené niektorému z nadriadených policajta dňa 9. júla 2015. Pokiaľ bol disciplinárny rozkaz vyhlásený dňa 5. augusta 2015, zákonná lehota (§ 57 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z.) bola dodržaná a žalobná námietka nebola dôvodná.

Krajský súd považoval za dôvodnú námietku, podľa ktorej bolo napadnuté rozhodnutie žalobcu v rozpore s § 56 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z.. Zákonné ustanovenie okrem plnenia služobných povinností ukladá pri disciplinárnom previnení prihliadať aj na povahu protiprávneho konania, na okolnosti, za ktorých bolo spáchané, jeho následky a mieru zavinenia. Na to, aby rozhodnutie vydané v disciplinárnom konaní bolo preskúmateľné a aby obsahovalo dostatok dôvodov, musí obsahovať odôvodnenie, ako na každú zo skutočností uvedených v § 56 ods. 2 disciplinárny orgán prihliadal, ako tieto skutočnosti vyhodnotil a zároveň ako vzhľadom na takéto vyhodnotenie prihliadal na uvedené skutočnosti pri ukladaní disciplinárneho opatrenia. Pokiaľ tak prvostupňový správny orgán neurobil a žalovaný túto vadu v odvolacom konaní neodstránil, zaťažil tak napadnuté rozhodnutie vadou nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia. V konečnom dôsledku z napadnutého rozhodnutia ani nevyplývalo, ako oprávnený orgán vyhodnotil doterajšie plnenie služobných povinností. Poukaz na zákonné ustanovenie, že tak oprávnený orgán urobil, a teda, že na ne prihliadol, nehovorí však nič o tom, ako žalobca plnil svoje služobné povinnosti a aké malo plnenie služobných povinností vplyv na rozhodovanie o disciplinárnom previnení.

Žalobca podal proti rozsudku krajského súdu odvolanie v ktorom namietal, že súd postupoval nezákonne, ak vo výroku rozsudku zrušil druhostupňové rozhodnutie žalovaného, pričom súčasne v spojení s tým nezrušil prvostupňové rozhodnutie vo veci. Ak dôvodnosť žaloby podľa názoru súdu spočívala fundamentálne práve vo vade, ktorou trpí prvostupňové rozhodnutie žalovaného, potom mal súd vo výroku rozsudku nepochybne pristúpiť k zrušeniu prvostupňového rozhodnutia, inak v rozsudku absentuje zmysel pre spravodlivé rozhodnutie, pretože súd nenastolil vo veci spravodlivosť, ale iba nepriamo nútil žalovaného aby vo veci vady, ktorú už posudzoval v odvolacom konaní a túto účelovo prihliadal, znova rozhodoval, spôsobil tým prietahy a mohol v konečnom dôsledku rozhodnúť opäť v neprospech vo veci tej istej vady.

Žalobca ďalej namietal, že sa nestotožnil s právnym názorom súdu vo veci zaujatosti riaditeľa OR PZ Žiar nad Hronom v súvislosti s rozhodovaním v odvolacom konaní. Podľa žalobcu súd v rámci svojho čiastkového odôvodnenia uviedol úvahy a aplikoval ustanovenia bez vecných a logických súvislostí k obsahu námietky. Žalobca namietal zaujatosť riaditeľa OR PZ Žiar nad Hronom, pretože rozhodoval proti žalobcovi v postavení odvolacieho orgánu pre skutok, ktorý sám zistil v rámci svojej kontrolnej činnosti. Žalobca mal za to, že riaditeľ OR PZ Žiar nad Hronom nemohol súčasne vykonať kontrolnú činnosť, zistiť podozrenie z disciplinárneho previnenia, dať podnet na začatie disciplinárneho konania a následne sa disciplinárneho konania, na ktorý dal podnet zúčastniť v postavení odvolacieho orgánu. Žalobca sa odvolal na ustanovenie § 50 a § 54 zákona č. 73/1998 Z. z.. Nadriadený je povinný navrhovať alebo vyvodzovať dôsledky z porušovania služobných povinností t. j. slovo „alebo“ vyjadruje alternatívu v realizácii povinností nadriadeného. Teda nadriadený mal v prípade vyvodzovania dôsledkov z porušovania služobných povinností na výber navrhnúť vyvodenie dôsledkov alebo mohol sám vyvodiť dôsledky. Tento výklad sa vzťahoval aj na riaditeľa OR PZ Žiar nad Hronom. Žalobca mal za potrebné ujasniť, že súdu uniklo že riaditeľ OR PZ Žiar nad Hronom pôsobil v právnom vzťahu voči žalobcovi pre jeho protiprávne konanie dvakrát. Súd tvrdenie, že Občiansky súdny poriadok nemá postavenie lex generalis vo vzťahu k zákonu č. 73/1998 Z. z. neodôvodnil konkrétnymi úvahami, preto ide o nepodložené a podľa žalobcu nezákonné tvrdenie.

Žalobca sa nestotožnil s právnym názorom súdu že prvostupňové a druhostupňové rozhodnutie nie je nezákonné z dôvodu, že záver o spáchaní disciplinárneho previnenia vyslovil prvostupňový orgán už pri začatí disciplinárneho previnenia. Podľa názoru žalobcu išlo o nesprávne právne posúdenie námietky. Uvedeným záverom prvostupňového orgánu hneď pri začatí disciplinárneho konania prvostupňový orgán prejudikoval budúce rozhodnutie vo veci. Vopred určil výsledok disciplinárneho konania skôr ako si pre konštatovanie zabezpečil potrebné doklady.

Žalobca v odvolaní namietal prvú vetu odseku odôvodnenia rozsudku, že súd sa významovo nesprávne pozeral na námietku žalobcu, pretože hovorí cit. „o nedodržaní lehoty na vyjadrenie sa k začatiu disciplinárneho konania“. Žalobca uviedol, že lehota určená prvostupňovým orgánom na vyjadrenie žalobcovi k predmetu disciplinárneho konania bola zákonná pretože zákon č. 73/1998 Z. z. žiadnu lehotu na vyjadrenie neurčoval. Žalobca namietal krátkosť lehoty, ktorá mu bola zo strany prvostupňového orgánu určená na vyjadrenie sa k predmetu disciplinárneho konania.

Žalobca v odvolaní tvrdil, že sa nestotožňuje s názorom súdu vo veci vyhodnotenia námietky týkajúcej sa stanoviska MUDr. B. na porušenie liečebného režimu ako dôkazu v disciplinárnom konaní. Súd žiadosť o doplnenie disciplinárneho konania o znalecký posudok odmietol z dôvodu nepotrebnosti, čo spôsobilo nezákonnosť rozhodnutia. Súd sa podľa žalobcu nepozeral na písomné stanovisko MUDr. B. ako na prostriedok obsahujúci dôkaz a neskúmal jeho zákonnosť a tým pádom aj prípustnosť pre rozhodnutie. Stanovisko MUDr. B. obsahovalo dôkaz na ktorom bolo postavené samotné prvostupňové rozhodnutie. Podľa interného predpisu (N MV SR č. 121/2010) postačovalo aby MUDr. B. poskytol riaditeľovi OR PZ Žiar nad Hronom písomné stanovisko, avšak podľa zákona č. 328/2002 Z. z. bol povinný vypracovať posudok, pretože zákon žiadne písomné stanovisko k posúdeniu otázky porušenia liečebného režimu nepripúšťa.

Žalobca v odvolaní argumentoval, že sa nestotožnil s názorom krajského súdu vo veci porušenia lehoty 30 dní ustanovenej v §57 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. Podľa názoru žalobcu rozhodujúcou skutočnosťou pre určenie začiatku plynutia lehoty bol okamih spracovania žiadosti riaditeľa OR PZ Žiar nad Hronom. Zákonná lehota na uloženie disciplinárneho previnenia žalobcovi uplynula dňom 31.07.2015 a disciplinárne opatrenie bolo žalobcovi uložené po márnom uplynutí zákonnej lehoty.

Žalobca navrhol, aby odvolací súd vo veci rozhodol tak, že zruší napadnuté rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici a vec vráti na nové prejednanie a prípadne vyhovie v plnom rozsahu podanej žalobe. Zároveň si uplatnil trovy konania a trovy právneho zastúpenia vo výške 148,41 Eur.

Žalobca písomným podaním doplnil odvolanie o listinný dôkaz a to rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 24S/7/2017 zo dňa 14.12.2017. V konaní krajský súd vydal právoplatné rozhodnutie a preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného č. ORPZ-ZH-VO 7-020/2015-PK zo dňa 18. novembra 2016, ako aj prvostupňové rozhodnutie - disciplinárny rozkaz riaditeľa opp Okresného riaditeľstva policajného zboru v Žiari nad Hronom č. 4 zo dňa 19. júna 2015 a konanie, ktoré ich vydaniu predchádzalo a dospel k záveru, že žaloba bola dôvodná a preto rozhodnutie žalovaného a rozhodnutie prvostupňového orgánu verejnej správy zrušil a vec vrátil prvostupňovému orgánu verejnej správy. Žalobca mal za to, keďže predmetom odvolacieho konania bolo rozhodnutie žalovaného, ktoré nadväzuje na rozhodnutia má za to, že sa jedná o podstatnú skutočnosť a dôkaz, ktorý má vplyv na rozhodnutie najvyššieho súdu v rámci prejednávacieho konania.

Žalovaný sa vo vyjadrení k odvolaniu stotožnil s názorom krajského súdu, v ktorom zamietol námietku žalobcu o zaujatosti riaditeľa okresného riaditeľstva z dôvodu, že podal podnet na začatie disciplinárneho konania a zároveň rozhodoval vo veci ako odvolací orgán.

Žalovaný sa stotožnil s názorom súdu k námietke, v ktorej žalobca tvrdil, že prvostupňové a aj druhostupňové rozhodnutie žalovaného je nezákonné z dôvodu, že záver o spáchaní disciplinárneho previnenia vyslovil prvostupňový orgán už pri začatí disciplinárneho previnenia.

K námietke žalobcu vo veci neprimerane krátkej lehoty sa žalovaný priklonil k názoru krajského súdu.

Žalovaný súhlasil s konštatovaním súdu, že v disciplinárnom konaní rozhodnutie založené na stanovisku posudkového lekára MUDr. E. B. o porušení liečebného režimu nespôsobilo nezákonnosť rozhodnutia. Žalovaný považuje námietku žalobcu za nedôvodnú, pretože bolo nesporné, že žalobca v čase svojej pracovnej neschopnosti počas trvania služobného pomeru a v rámci povolených vychádzok vykonal

mimo miesta svojho trvalého bydliska skúšku z predmetu Základy filozofie II.

Žalovaný považoval za nedôvodnú námietku žalobcu, podľa ktorej došlo k porušeniu ustanovení zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov v znení neskorších predpisov, nakoľko predmetnom disciplinárnom konaní neboli otázky sociálneho zabezpečenia. Zaujatie stanoviska nebolo posudkovou činnosťou a teda MUDr. Brezina nevykonával posudkovú činnosť v zmysle ustanovenia § 85 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z. z.

Námietka žalobcu podľa ktorej bolo disciplinárne opatrenie uložené po 30- tich dňoch odo dňa, kedy sa o disciplinárnom previnení dozvedel ktorýkoľvek z nadriadených a v dôsledku čoho malo byť porušené ustanovenie § 57 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. v znení neskorších predpisov bola považovaná za nedôvodnú. Disciplinárny rozkaz zo dňa 05.08.2015 bol vyhlásený v ten istý deň t. j. 05.08.2015, zákonná lehota bola dodržaná.

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok upravujúci v zmysle § 1 písm. a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, a v zmysle § 1 písm. b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov. V súlade s uvedenými prechodnými ustanoveniami najvyšší súd v danej veci postupoval podľa doterajšieho predpisu, Občianskeho súdneho poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 veta prvá a § 212 ods. 1 OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 OSP, keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech.

Podľa § 244 ods.1 OSP, v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 245 ods. 2 OSP. pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia.

Podľa § 247 ods.1 OSP, podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 250j ods. 2 písm. d) OSP, súd zruší napadnuté rozhodnutie správneho orgánu a podľa okolností aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a vráti vec žalovanému správnenému orgánu na ďalšie konanie, ak po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v medziach žaloby dospel k záveru, že rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov.

Podľa § 47 zákona č.73/1998 Z. z., služobná disciplína policajtov spočíva v dôslednom plnení povinností ustanovených ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi, ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, služobnou prisahou, rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených.

Podľa § 48 ods. 3 písm. v) zákona č. 73/1998 Z. z., policajt je povinný dodržiavať liečebný režim určený ošetrovujúcim lekárom počas dočasnej neschopnosti na výkon štátnej služby pre chorobu alebo

úraz.

Podľa § 49 zákona č. 73/1998 Z. z., Nadriadený je povinný

- a) riadiť, organizovať, kontrolovať a hodnotiť výkon štátnej služby podriadených policajtov,
- b) zabezpečovať, aby podriadení policajti boli na výkon štátnej služby náležite vycvičení a vyškolení,
- c) vytvárať priaznivé podmienky na riadny výkon štátnej služby a podriadených policajtov viesť k služobnej disciplíne,
- d) oceňovať príkladné plnenie služobných povinností a navrhovať alebo vyvodzovať dôsledky z porušovania služobných povinností.

Podľa § 50 zákona č. 73/1998 Z. z., nadriadení môžu podriadeným policajtom v rozsahu svojej právomoci udeľovať disciplinárne odmeny a ukladať disciplinárne opatrenia.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z., disciplinárnym previnením je zavinené porušenie povinností policajta, pokiaľ nie je trestným činom alebo priestupkom.

Podľa § 53 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z., disciplinárnym opatrením je

- a) písomné pokarhanie,
- b) zníženie služobného platu až o 15 % na dobu najviac troch mesiacov,
- c) zníženie hodnosti o jeden stupeň na dobu jedného roka,
- d) zákaz činnosti,
- e) prepadnutie vecí.

Podľa § 55 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z., za disciplinárne previnenie možno policajtovi uložiť len jedno z disciplinárných opatrení uvedených v § 53 ods. 1 písm. a) až c).

Podľa § 56 ods. 1, ods.2 zákona č. 73/1998 Z. z.,

(1) Pred uložením disciplinárneho opatrenia musí byť vždy objektívne zistený skutočný stav. Policajtovi musí byť pred uložením disciplinárneho opatrenia daná možnosť vyjadriť sa k veci, navrhovať dôkazy a obhajovať sa.

(2) Pri rozhodovaní o uložení disciplinárneho opatrenia sa prihliada na povahu protiprávneho konania, na okolnosti, za ktorých bolo spáchané, jeho následky, mieru zavinenia a na doterajší postoj policajta k plneniu služobných povinností.

Podľa § 57 ods.1 zákona č. 73/1998 Z. z., za disciplinárne previnenie možno uložiť disciplinárne opatrenie najskôr v nasledujúci deň po spáchaní disciplinárneho previnenia a len do 30 dní odo dňa, keď sa o disciplinárnom previnení dozvedel ktorýkoľvek z nadriadených, najneskôr však do jedného roka odo dňa spáchania disciplinárneho previnenia. Ak konanie policajta, v ktorom možno vidieť naplnenie skutkovej podstaty disciplinárneho previnenia, bolo predmetom prešetrovania iného orgánu, lehota 30 dní na uloženie disciplinárneho opatrenia sa začína dňom, keď sa ktorýkoľvek z nadriadených policajta dozvedel o výsledku tohto prešetrovania; táto lehota platí aj v prípade, ak prvostupňové rozhodnutie o uložení disciplinárneho opatrenia bolo zrušené a ak vec bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Podľa § 57 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z., iným orgánom podľa odseku 1 sa rozumie orgán činný v trestnom konaní, správny orgán a orgán oprávnený vykonávať príslušné prešetrovanie alebo kontrolnú činnosť; iným orgánom nie je orgán splnomocnený nadriadeným, ktorý je príslušný rozhodnúť o uložení disciplinárneho opatrenia.

Podľa § 231 zákona č. 73/1998 Z. z., účastníkmi konania sú policajti, bývalí policajti alebo pozostalí po policajtoch, ak sa má konať o ich právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach, ako aj iné osoby, ak tak ustanovujú osobitné predpisy.

Podľa § 232 zákona č. 73/1998 Z. z., konanie v prvom stupni vo veciach služobného pomeru

uskutočňuje a rozhoduje v ňom minister a nadriadený a ďalšie subjekty, ak to ustanovuje tento zákon (ďalej len "oprávnený orgán").

Podľa § 233 ods. 1, ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z.,

(1) Oprávnený orgán postupuje pred vydaním rozhodnutia tak, aby bol presne a úplne zistený skutočný stav veci; na ten účel je povinný obstarat' si na rozhodnutie potrebné podklady.

(2) Oprávnený orgán posudzuje rovnako dôkladne všetky rozhodné okolnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech, alebo v neprospech účastníka konania.

Podľa § 234 ods.1 zákona č. 73/1998 Z. z., ak to ustanovuje tento zákon, je potrebné urobiť podanie písomne a doručiť ho oprávnenému orgánu; inak možno urobiť podanie ústne do písomného záznamu.

Podľa § 235 ods. 1-3 zákona č. 73/1998 Z. z.,

(1) Konanie sa začína na návrh účastníka konania alebo služobného úradu.

(2) Konanie je začaté dňom, keď je podanie doručené oprávnenému orgánu.

(3) Ak sa konanie začína z podnetu ministra alebo nadriadeného, konanie je začaté dňom, keď urobil voči účastníkovi konania prvý úkon.

Podľa § 237 ods. 1-4 zákona č. 73/1998 Z. z.,

(1) Účastníci konania sú povinní postupovať tak, aby svojim konaním nesťažovali a nezdržovali priebeh konania.

(2) Účastníci konania majú právo nahliadať do spisov s výnimkou protokolov o hlasovaní a robiť si z nich výpisy.

(3) Oprávnený orgán môže povoliť nahliadnuť do spisov aj iným osobám, ak preukážu právne dôvody svojej požiadavky.

(4) Oprávnený orgán zabezpečí, aby sa nahliadnutím do spisu neporušilo štátne alebo služobné tajomstvo.

Podľa § 238 ods. 1-4 zákona č. 73/1998 Z. z.,

(1) Za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.

(2) Dôkazom sú najmä výpovede, vyjadrenia osôb vrátane účastníkov konania, odborné posudky, znalecké posudky, správy, vyjadrenia a potvrdenia orgánov a organizácií, listiny, veci a obhliadka.

(3) Účastník konania je oprávnený navrhovať na podporu svojich tvrdení dôkazy.

(4) Oprávnený orgán hodnotí dôkazy podľa vlastnej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

Podľa § 241 ods. 1-4 zákona č. 73/1998 Z. z.,

(1) Rozhodnutie musí byť v súlade s právnymi predpismi, musí vychádzať zo skutočného stavu veci a obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní. V písomnom vyhotovení rozhodnutia sa tiež uvedie, kto rozhodnutie vydal, dátum vydania rozhodnutia a označenie policajta. Rozhodnutie musí byť podpísané s uvedením hodnosti, mena, priezviska a funkcie toho, kto ho vydal, opatrené odtlačkom pečiatky so štátnym znakom a oznámené účastníkovi konania vyhlásením alebo doručením. Ak totožnosť príslušníka Slovenskej informačnej služby alebo toho, kto rozhodnutie vydal, má zostať utajená, v rozhodnutí sa jeho meno a priezvisko neuvádza; táto osoba sa v rozhodnutí označí iným vhodným spôsobom.

(2) Výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovení právneho predpisu, podľa ktorého bolo rozhodnuté. Ak sa v rozhodnutí ukladá povinnosť na plnenie, ustanoví sa pre ňu rozsah plnenia a lehota.

(3) V odôvodnení rozhodnutia sa uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený oprávnený orgán pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na ktorých základe rozhodoval.

(4) Poučenie o odvolaní obsahuje údaj, či je rozhodnutie konečné alebo či sa možno proti nemu odvolať, v akej lehote a u ktorého oprávneného orgánu.

Podľa § 243 ods. 1-4 zákona č. 73/1998 Z. z.,

(1) Odvolacím orgánom je najbližší nadriadený orgánu, ktorý rozhodnutie vydal.

(2) Odvolací orgán je povinný rozhodnúť o odvolaní bezodkladne, spravidla do 60 dní odo dňa podania odvolania, a to po predchádzajúcom prerokovaní v poradnej komisii, ak tento zákon neustanovuje inak. Ak nemôže odvolací orgán rozhodnúť o odvolaní do 60 dní odo dňa podania odvolania, je povinný o tom policajta písomne vyznamenať.

(3) Odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené nedostatky odstráni.

(4) Ak sú na to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

Podľa § 247a zákona č. 73/1998 Z. z., na konanie podľa tohto zákona sa nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem výkonu rozhodnutia.

Podľa § 248 zákona č. 73/1998 Z. z., policajt môže podať na súde návrh na preskúmanie právoplatného rozhodnutia vydaného nadriadeným.

Podľa Čl. 1 Nariadenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 40/2015

(1) Toto nariadenie upravuje postup vykonávania operatívnych kontrol v pôsobnosti Ministerstva vnútra Slovenskej republiky¹⁾ (ďalej len „ministerstvo“), úlohy a oprávnenia subjektu a objektu kontroly, obsah spoločného písomného poverenia (ďalej len „splnomocnenie“), obsah písomného príkazu na vykonanie operatívnej kontroly (ďalej len „príkaz“) a obsah knihy kontrol.

(2) Toto nariadenie sa nevzťahuje na výkon kontrol podľa osobitných predpisov.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z. z., tento zákon upravuje sociálne zabezpečenie policajtov a profesionálnych vojakov, ktoré tvorí

- a) nemocenské zabezpečenie,
- b) úrazové zabezpečenie,
- c) výsluhové zabezpečenie a
- d) služby sociálneho zabezpečenia.

Podľa § 85 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z. z., lekárskou posudkovou činnosťou u policajtov je

a) kontrola posudzovania spôsobilosti vykonávať službu ošetrovateľom pri dočasnej neschopnosti policajta a posúdenie, či dočasná neschopnosť je dôsledkom okolností podľa § 6 ods. 7 a posúdenie súvislosti choroby, úrazu alebo úmrtia s výkonom služby,

b) kontrola dodržiavania liečebného režimu policajta dočasne neschopného, ak je potrebné overiť podozrenie z porušenia liečebného režimu alebo ak bolo kontrolou osôb uvedených v § 80 ods. 3 zistené podozrenie z porušenia liečebného režimu alebo ak je to potrebné na posúdenie ďalšieho trvania dočasnej neschopnosti policajta,

c) posúdenie účelnosti vynaložených nákladov spojených s liečením služobného úrazu alebo choroby z povolania,

d) kontrola bodového ohodnotenia služobného úrazu na účely náhrady za bolesť a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia,

e) posúdenie, či poškodenie zdravotného stavu policajta alebo poberateľa dôchodku z výsluhového zabezpečenia odôvodňuje poskytnutie kúpeľnej starostlivosti,

f) posúdenie predĺženia podpornej doby,

g) posúdenie dlhodobého nepriaznivého zdravotného stavu policajta počas trvania služobného pomeru a posúdenie, v akej miere je znížená jeho schopnosť vykonávať primerané civilné zamestnanie po skončení služobného pomeru zo zdravotných dôvodov,

h) posúdenie, či sa stal policajt invalidný v dôsledku choroby z povolania alebo služobného úrazu a v akej miere je znížená jeho schopnosť vykonávať primerané civilné zamestnanie podľa tohto zákona,

i) posúdenie zdravotného stavu dieťaťa v súvislosti so splnením podmienky nezaopatrenosti uvedenej v § 119 ods. 1 písm. b) a c),

j) kontrola zdravotného stavu poberateľa invalidného výsluhového dôchodku a poberateľa invalidného

dôchodku v určenej lehote na účely posúdenia, či jeho invalidita naďalej trvá.

Predmetom preskúmacieho konania v predmetnej veci je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného ako odvolacieho správneho - disciplinárneho orgánu, v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu, ako aj konanie, ktoré týmto rozhodnutiam predchádzalo.

Najvyšší súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k rozsudku krajského súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom súdneho a administratívneho spisu a s prihliadnutím na citované ustanovenie § 219 ods. 2 OSP sa v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi, uvedenými v rozsudku krajského súdu, ktoré považuje za úplné, výstižné, reagujúce na námietky žalobcu. Na doplnenie dodáva:

Najvyšší súd vo veci zaujatosti riaditeľa OR PZ Žiar nad Hronom sa stotožnil s názorom krajského súdu, že žiadne ustanovenie citovaného zákona nevyklučuje nadriadeného policajta z jeho disciplinárneho oprávnenia voči podriadenému policajtovi, pričom vecnú právomoc riaditeľa OR PZ v Žiari nad Hronom vymedzuje ustanovenie § 243 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. Námietka žalobcu, podľa ktorej by o zistenom disciplinárnom opatrení nemohol rozhodovať priamy nadriadený policajta, ktorý zistil spáchanie disciplinárneho previnenia, by bola podľa súdu v priamom rozpore so zákonnou povinnosťou nadriadeného policajta riadiť, organizovať, kontrolovať a hodnotiť výkon štátnej služby podriadených policajtov (§ 50, § 243 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z.)

Námietku týkajúcu sa skutočnosti, že záver o disciplinárnom previnení vyslovil oprávnený orgán už pri začatí disciplinárneho konania považoval najvyšší súd za nedôvodnú, z dôvodu, že oznámenie o začatí disciplinárneho konania nie je rozhodnutím, ktorým by bol žalobca uznaný za vinného zo spáchania disciplinárneho previnenia ani mu neukladá disciplinárne opatrenie. Oznámenie má za následok vedomosť obvineného o disciplinárnom konaní, prostredníctvom ktorého sa dozvie, čo mu je kladené za vinu a za akých dôvodov.

Najvyšší súd sa stotožnil s názorom krajského súdu v súvislosti s námietkou žalobcu vo veci neprímerane krátkej lehoty, ktorú mal žalobca v rámci prvostupňového konania na vyjadrenie sa k veci. Lehota ustanovená v § 56 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. ustanovuje len možnosť sa vo veci vyjadriť, t. j. nemožno poskytnutú lehotu považovať za nezákonnú.

Najvyšší súd vo veci vyhodnotenia námietky týkajúcej sa stanoviska MUDr. B. na porušenie liečebného režimu ako dôkazu v disciplinárnom konaní uviedol, že dokazovanie vedie disciplinárny orgán, ktorý zároveň rozhoduje, ktoré z dôkazov vykoná.

K námietke žalobcu vo veci porušenia lehoty 30-tich dní ustanovenej v § 57 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. Najvyšší súd mal za to, že pre plynutie lehoty je rozhodujúce, kedy sa nadriadený o disciplinárnom previnení reálne dozvedel a nie okamih, kedy mal podozrenie, že k disciplinárnemu previneniu mohlo dôjsť. Prvá relevantná informácia je porušenie liečebného režimu, potvrdenie Univerzity Mateja Bela v Banskej Bystrici doručené nadriadenému policajta 09.07.2015, disciplinárny rozkaz bol vyhlásený 05.08.2015, čím bola dodržaná zákonná lehota a námietka žalobcu je nedôvodná.

Najvyšší súd sa stotožnil s odôvodnením krajského súdu, podľa ktorého bolo napadnuté rozhodnutie žalobcu v rozpore s § 56 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. Toto zákonné ustanovenie ukladá pri disciplinárnom previnení prihliadať aj na povahu protiprávneho konania na okolnosti, za ktorých bolo spáchané, jeho následky a mieru zavinenia. Na to, aby rozhodnutie vydané v disciplinárnom konaní bolo preskúmateľné a aby obsahovalo dostatok dôvodov, musí obsahovať odôvodnenie. Najvyšší súd má za to, že z napadnutého rozhodnutia nevyplýva, ako oprávnený orgán vyhodnotil doterajšie plnenie služobných povinností.

Pokiaľ sa žalobca v podanom odvolaní domáhal aj zrušenia prvostupňového rozhodnutia, k tomuto najvyšší súd uvádza, že ustanovenie § 250j ods. 2 OSP, podľa ktorého „súd zruší napadnuté rozhodnutie

správneho orgánu a podľa okolností aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a vráti vec žalovanému správne orgánu na ďalšie konanie, ak..." poskytovalo súdu podľa okolností konkrétneho prípadu možnosť, ale nie povinnosť zrušiť aj prvostupňové rozhodnutie.

Z uvedených dôvodov najvyšší súd nepovažoval námietky žalobcu za spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného. Krajský súd nepochybil, keď žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Uvedenými úvahami sa riadil Najvyšší súd Slovenskej republiky, keď rozsudok krajského súdu ako vecne správny a v súlade so zákonom podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP v spojení s § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil.

Na podanie žalobcu, resp. jeho právneho zástupcu, ktoré bolo na najvyšší súd doručené 22.05.2018, najvyšší súd neprihliadol, lebo nebolo pre posúdenie danej veci relevantné. Týkalo sa iného disciplinárneho konania žalobcu (registratúrneho záznamu a nie porušenia liečebného režimu).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 a § 246c ods. 1 veta prvá OSP tak, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko žalobca nebol v súdnom preskúmvacom odvolacom konaní úspešný a žalovanému zákonný nárok na náhradu trov nevznikol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.